

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 754

van **ELS ROBEYNS**

datum: 1 februari 2022

aan **LYDIA PEETERS**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT EN OPENBARE WERKEN

GAS5-boetes - Delen en verwerken van persoonsgegevens

Sinds 1 februari 2021 kunnen lokale besturen zelf GAS-boetes uitdelen voor kleine verkeersovertredingen in zones waar een snelheidsbeperking van 30 of 50 km/u geldt. Bij het verwerken van deze boetes werkt het lokale bestuur samen met de politie. Daarbij moeten ook persoonsgegevens gedeeld worden. De wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens stelt in artikel 20 dat de doorgifte van deze gegevens vastgelegd moet worden in een protocol.

1. Is een protocol voor de uitwisseling van gegevens tussen politie en lokaal bestuur nodig voor het wettelijk beboeten van kleine snelheidsovertredingen volgens de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, art. 29quater?
2. Wat zijn de gevolgen van het niet hebben afgesloten van een dergelijk protocol voorafgaand aan het innen van boetes? Maakt dat de boetes onwettelijk?
3. Zal de minister lokale besturen informeren over de wettelijke vereisten m.b.t. het delen van persoonsgegevens voor het beboeten van kleine snelheidsovertredingen?

**Vlaams
Parlement**

ANTWOORD

op vraag nr. 754 van 1 februari 2022

van **ELS ROBEYNS**

1. De doorgifte van de gegevens door de politie aan de lokale besturen is niet onderworpen aan de verplichting om een protocol op te stellen.

Artikel 20 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens is niet van toepassing op de mededeling van positionele gegevens, meegedeeld door de politiediensten vanuit hun politiebevoegdheid. Dit vloeit voort uit *overweging (19) van de Algemene Verordening Gegevensbescherming j^o richtlijn 2016/680 van het Europees parlement en de raad van 27 april 2016*.¹

Het valt wel aan te raden om voor de betreffende mededeling soortgelijke afspraken die anders in een protocol zouden worden opgenomen, zoals doelbinding en organisatorische en technische beveiligingsmaatregelen, alsnog vast te leggen. Zo kunnen de algemene beginselen van gegevensbescherming, zoals het zorgvuldigheidsbeginsel, zeker gerespecteerd worden.

2. Refererend naar het antwoord van de eerste vraag, is het afsluiten van een protocol niet noodzakelijk aangezien er in casu geen sprake van protocolplicht. Er kunnen dan ook geen gevolgen aan verbonden zijn. Daarnaast is het al dan niet afsluiten van een dergelijk protocol geen fundamentele vereiste voor de totstandkoming van betreffende boetes - artikel 29quater van de wegverkeerswet bevat hierover geen verplichting. Het niet afsluiten van een protocol kan dan ook de wettigheid van (de vaststelling van) een boete niet als dusdanig aantasten.
3. Aangezien er geen sprake is van een protocolverplichting acht ik het weinig zinvol om hierover actief te informeren.

¹ Volledige benaming: “RICHTLIJN (EU) 2016/680 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad”